

Mrs. I. E. HES Bzn.

EN

RENÉE HES-POLAK

Mr. A. S. LISSAUER

ADVOCATEN EN PROCUREURS

TELEFOON 115556

POSTREKENING 355388

INZAKE: A.B.

NO. H/Gr.

'S-GRAVENHAGE, 10 November 1953.....

KONINGINNEGRACHT 1

Aan het Bestuur van de Stichting  
Le Ezrath Ha-Jeled,  
Keizersgracht 702,  
A m s t e r d a m.  
T.a.v. de Heer Mr. G. Polak

*Archief Philip Staal*

Mijne Heren,

Uit een schrijven van Mr. G. Polak d.d. 9 November maak ik op, dat door U uit het oog wordt verloren, dat ik de belangen behartig van de familie van de minderjarige Anneke Beekman en de toeziende voogdes. Ik doe dit als advocaat en terzake van de wijze, waarop ik dit doe, ben ik aan niemand verantwoording verschuldigd behalve aan mijn cliënten, en zelfs niet aan de Joodse Voogdijvereniging Le Ezrath Ha-Jeled.

Dat door mij deze belangen behartigd worden is U reeds lang bekend en ik vraag mij af hoe Gij U deze belangenbehartiging eigenlijk voorstelt, indien ik voor elke stap, die ik zou doen de toestemming van Uw Stichting zou moeten vragen, gelijk Gij blijkbaar wenst. Waarom in het schrijven van Mr. Polak hierover eigenlijk verontwaardiging tot uiting komt, is mij volkomen een raadsel, behalve dan indien door Uw Bestuur hierin een argument wordt gezocht om Uw eigen gebrek aan medewerking te verhullen.

Van den beginne af aan heb ik voortdurend aangedrongen op samenwerking, doch nimmer heb ik van Uw zijde ook maar iets van een spoor van bereidheid tot enige samenwerking gevonden, behalve ter gelegenheid van een eerste bespreking te mijnen kantore. Nadat ik in een bespreking met de Heer Friedmann verschillende inlichtingen had ontvangen, zodat ik aanvankelijk de indruk kreeg dat de neiging tot medewerking bestond, is naderhand deze houding volslagen veranderd en heb ik van Uw Stichting slechts tegenwerking ondervonden.

Ik memoreer, dat door verschillende personen van het Bestuur van Uw Stichting of die met Uw Stichting bemoeienis hebben, ik telkenmale op zeer onheuse wijze ben bejegend. Toen ik Uw Voorzitter, Dr. Herzberger, wiens naam ter gelegenheid van het onderhoud dat ik met Mr. Polak had door hem mij is verzwegen, zodat het mij aanvankelijk niet eens bekend was dat Dr. Herzberger voorzitter was, verzocht om een afschrift van zijn schrijven aan het Episcopaat, weigerde deze mij een afschrift te zenden onder de motivering, dat het hier een particuliere briefwisseling betrof.

VERVOLGBLAD I d.d. 10.11.1953, H/Gr.

AAN: het Bestuur van de Stichting  
Le Ezrath Ha-Jeled te Amsterdam.

Naderhand bleek dat deze mededeling in strijd met de waarheid was, daar het antwoordschrijven van de Co-adjutor van 3 Maart aan Dr. Herzberger in zijn kwaliteit als voorzitter van Le Ezrath Ha-Jeled was gericht. Hieruit kan immers geen andere gevolgtrekking worden gemaakt dan dat Dr. Herzberger zich in genoemde kwaliteit en niet in privé tot de Co-adjutor heeft gewend. Overigens vraagt men zich af waarom Dr. Herzberger, eenmaal voorzitter van Uw Stichting zijnde, zich in privé tot de co-adjutor zou hebben moeten wenden.

Ik memoreer verder, dat Mevrouw Friedmann-van der Heide, die mij laatstelijk te Leeuwarden op een desbetreffende door mij gedane vraag bevestigde, dat zij als advocate voor de Stichting Le Ezrath Ha-Jeled optrad, ter gelegenheid van de veronderstelde ontdekking van het meisje Beekman in Kontich door een journalist van het Vrije Volk op uiterst onbehoorlijke wijze mij bij een telefoongesprek te woord stond, hoewel zij zeer goed wist dat mijnerzijds samenwerking werd gezocht. Bij die gelegenheid eiste Mevrouw Friedmann voor zich het alleenrecht op met betrekking tot de opsporing van het meisje Beekman.

Toen ik enige tijd geleden een onderhoud had met notaris Spier te zijnen kantore, in diens hoedanigheid van voorzitter van de Permanente Commissie, meende Mr. Polak zich te mogen veroorloven om mij sommaties te doen via de Heer Spier, terwijl hij wist, dat ik in de kamer aanwezig was. Ik heb toen geweigerd aan een dergelijk optreden gevolg te geven en op vragen, die de Heer Spier mij namens hem stelde, te antwoorden, aan de Heer Spier mededelende dat ik hem wel zelf te woord zou staan. Daarop de telefoon ter hand nemende vernam ik tot mijn ontsteltenis een stortvloed van verwijten en beschuldigingen op een dergelijk onbehoorlijke en agressieve manier geuit, dat ik mij met verbazing heb afgevraagd, waar Mr. Polak de moed vandaan haalde om op een dergelijk onbehoorlijke wijze tegen mij op te treden.

Desondanks ben ik kort daarna uit eigen beweging te zijnen kantore geweest om eens met hem over deze aangelegenheid te spreken. Ook bij die gelegenheid bleek zijn volkomen ongemotiveerde rancune weer ten volle.

Ik hïerinner U voorts eraan, dat Uw Stichting op 9 Juli mij mededeelde, in antwoord op mijn tot U gerichte brieven van 2 en 7 Juli, waarbij ik dringend op samenwerking en een gezamenlijke bespreking aandrong, dat de behandeling van de gevallen Beekman en Melhado door de Kerkgenootschappen en het Rabbinat was ter hand genomen en dat Le Ezrath Ha-Jeled met volledige instemming daarvan in de actie enigszins op de achtergrond zou staan. Mij werd

VERVOLGBLAD II d.d. 10.11.1953, H/Gr.

AAN: het Bestuur van de Stichting  
Le Ezrath Ha-Jeled te Amsterdam.

daarbij in overweging gegeven mij met de Permanente Commissie verder te verstaan. Deze brief is nimmer door U herroepen, noch is Uwerzijds ook maar enige poging gedaan om verder contact met mij te zoeken.

Dat mij van de zijde van Uw Stichting thans weer opnieuw sommaties en verwijten bereiken kan ik, nu zonnelaar uit de correspondentie blijkt dat mij generlei verwijt treft, niet anders dan als een gebrek aan inzicht beschouwen.

Ondanks de wederom van een verregaande onverdraagzaamheid getuigende inhoud van Uw schrijven van 9 November, herhaal ik bij deze, dat ik volkomen bereid was en nog ben om met het Bestuur van Uw Stichting in nauw contact mijn belangenbehartiging voort te zetten, mits mij van de oprechte gezindheid om deze samenwerking wederzijds te doen zijn duidelijk blijkt. Na al hetgeen is voorgevallen zal mij een deugdelijk bewijs van deze goede wil thans moeten worden getoond.

Uit het schrijven van Mr. Polak leid ik af, dat mijn schrijven aan de voorzitter van de Permanente Commissie van 31 October j.l. te Uwer kennis is gebracht. Tot dit schrijven werd ik genoodzaakt doordat ik maandenlang door U zonder enig bericht ben gelaten.

Vaststaat, dat op 14 September de eerste tekst van het witboek was uitgetikt en ik kan moeilijk aannemen, dat hiervan slechts één exemplaar bestond. Nagelaten is mij een dergelijk exemplaar te zenden en pas nadat ik mij met een klacht tot de Permanente Commissie heb gewend, ontvang ik bericht, dat ik tot het maken van opmerkingen van de binnenkort klaar te maken drukproef kan kennis nemen.

Deze houding is volkomen in strijd met hetgeen door de voorzitter van de Permanente Commissie mij uitdrukkelijk herhaaldelijk is verzekerd n.l. dat aan het Bestuur van Uw Stichting is medegedeeld, dat nauw contact en nauwe samenwerking bij het tot stand brengen van het witboek met mij gewenst werd geacht.

Mijn schrijven aan het Bestuur van Uw Stichting wordt thans door U beantwoord met een persoonlijk schrijven onder het motto "fusie" van de hand van Mr. Polak, terwijl hij in het slot van dit schrijven persoonlijk mij verzoekt "mijn eigenmachtige bemoeiingen" onmiddellijk te staken met bedreiging van niet verdere samenwerking.

Ik ga er van uit, dat dit schrijven als van het Be-

AAN: het Bestuur van de Stichting  
Le Ezrath Ha-Jeled te Amsterdam.

stuur van Uw Stichting afkomstig en met Uw medeweten opgesteld moet worden beschouwd, daar ik ten deze geen onderscheid kan maken tussen Mr. Polak privé en het Bestuur van Uw Stichting.

Resumerende valt vast te stellen, dat tot dusverre, behoudens enkele inleidende besprekingen, door mij van de zijde van Uw Stichting niet de minste samenwerking is ondervonden, doch integendeel een grote tegenwerking en een persoonlijk onheuse behandeling mij ten deel viel. Ik meen, dat mijnerzijds thans voldoende is gedaan om van mijn goede wil tot samenwerking te getuigen en het ligt niet in mijn voornemen nog verder, gezien Uw onwillige houding, bij U aan te dringen. Ik acht mij thans vrij om van de gehele correspondentie met Uw Stichting het gebruik te maken, dat mij noodzakelijk zal lijken.

Hoogachtend,



Mr. I. E. Hes Bzn.

P.S.

Inmiddels neem ik kennis van Uw schrijven van 9 November, hetwelk, behoudens persoonlijke opmerkingen, wat de drukproef betreft, hetzelfde inhoudt als het schrijven van Mr. Polak. Uit de destijds mij gedane mededelingen van de Heer Friedmann kon mij niet anders blijken dan dat Uw Stichting in het bezit moet zijn van het volledige dossier Beekman.

Ingekomen:	19 NOV 1953
Behandeld:	
Afleggen:	